

[Undervisningsministeren.]

præstere et arbejde af den størrelsesorden, som ligger i en vejledende læseplan. Det har jeg dog meget svært ved at tro, hvis det virkelig var det, som hr. Maigaard mente med disse bemærkninger.

Jeg er ganske enig i, at vi ikke skal gå længere med denne reform, end der er penge til. På den anden side er jeg overbevist om, at den beløbsramme, der er afsat i lovforslaget, også er tilstrækkelig til reformens gennemførelse. Jeg mener som sagt også, at der kan findes besparelser inden for dette område, som ikke på nogen måde vil skade reformen, og som jeg har sagt i fremsættelsestalen, fremsætter jeg gerne nogle redegørelser herfor i folketingets undervisningsudvalg.

Det sidste punkt, som hr. Maigaard strejfede, var spørgsmålet om, hvorvidt der nu var tid til reformens gennemførelse, og hvis ikke der var tilstrækkelig god tid, skulle man lade være at sætte den i kraft den 1. august 1974. Det kan jeg være ganske enig i, og jeg synes ikke, at det på nogen måde kan være afgørende, om reformen bliver sat i verden den 1. august 1974 eller den 1. august 1975, vel at mærke hvis argumentationen for en sådan udskydelse er acceptabel. Her mener jeg altså ikke, at hr. Maigaard vil kunne finde nogen begrundelse i vanskeligheder med at få vejledende planer, cirkulærer, udfyldende bestemmelser osv. færdig til den tidstermin, som hr. Maigaard nævnte, nemlig inden udgangen af 1973, alt sammen naturligvis under forudsætning af, at folketinget er i stand til at færdigbehandle dette lovforslag i indeværende samling.

Jeg lytter altid meget opmærksomt, når hr. Poul Dam har ordet, og jeg synes normalt, at det er meget interessant og nogle gange sågar også meget morsomt, men jeg synes ikke rigtig, det var det i dag. Hr. Poul Dam plukker et par ord ud af formålsformuleringen, hvor der nu står, at folkeskolen forbereder eleverne, og alle de synspunkter og alle de holdninger, som hr. Poul Dam gav udtryk for i den forbindelse, deler jeg helt og fuldt. Men jeg synes nok, hr. Poul Dam kunne have gjort lovforslaget den tjeneste at se, hvad ordene „folkeskolen forbereder eleverne“ leder hen til. De forbereder eleverne til medbestemmelse i et demokratisk

samfund. Det er det, ordene „forbereder eleverne“ går på.

Lovforslagets stilling til det problem, som hr. Poul Dam beskæftigede sig med, er langt klarere udtrykt i § 2, stk. 1, hvor det siges, at det, som det drejer sig om, er den enkelte elevs alsidige udvikling, det er den viden, det er de færdigheder, det er de arbejdsmetoder og udtryksformer, som betinger den enkelte elevs alsidige udvikling. Det kan også siges lidt mindre firkantet, at det er en formålsformulering, der beskriver en skole, hvor eleverne i meget vid udstrækning kan arbejde imod selvvalgte mål. Det synes jeg også fremgår af mange andre passager i det foreliggende lovforslag og dets bemærkninger. Men for en sikkerheds skyld siger jeg altså gerne, at jeg er enig i det synspunkt, at opholdet i folkeskolen ikke skal være nogen rugekasse til et fremtidigt samfund, men at det er noget, som for eleven skal have en værdi i sig selv.

Når det dernæst blev sagt, at samtidsorienteringen ligger for sent, forekommer det mig, at man gik ud fra den forudsætning, at de elementer, som indgår i faget samtidsorientering, først begynder med faget samtidsorientering, men det er naturligvis ikke rigtigt. Dele af faget samtidsorientering indgår i andre fag igennem hele skoleforløbet, og det, som siges i lovforslaget her, er kun, at på et eller andet klassetrin og altså senest det 8. skal det samles i særskilte faggrupper. Jeg deler naturligvis helt de synspunkter, der blev gjort gældende om, at det, som dette fag nu repræsenterer, er det væsentligt for eleverne at stifte bekendtskab med på et langt tidligere tidspunkt, og det sker også.

Så var der bestemmelsen om konfirmationsforberedelsen og ironiseringen over, at kommunalbestyrelsen i sidste ende kunne være den, der skulle tage stilling til, hvor denne konfirmationsforberedelse skulle placeres, og det synes jeg i og for sig også kunne give anledning til nogen morskab. Jeg havde oprindelig forestillet mig, at skolemyndigheder og præster kunne tale sig til rette om tingene, men har måttet lade mig belære om, at det er ingenlunde tilfældet i alle sager, og at man kunne komme til at vente temmelig længe på, at røgen steg op af skorstenen, inden man blev færdig med at